

Ordonanță de urgență
privind instituirea impozitului pe construcții

În vederea respectării angajamentelor referitoare la eficientizarea sistemului fiscal, asumate de Guvernul României în Scrisoarea de intenție și în Memorandumul tehnic de înțelegere încheiate ca urmare a Aranjamentului stand-by de tip preventiv dintre România și Fondul Monetar Internațional,

în scopul asigurării stabilității financiare a economiei naționale, se impune, adoptarea unor măsuri urgente pentru extinderea sferei de impozitare a construcțiilor,

luând în considerare obiectivul stabilit prin programul de guvernare de creștere a veniturilor bugetare prin lărgirea bazei de impozitare, în vederea susținerii creșterii economice,

în considerarea faptului că aceste elemente constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1 – Sunt obligate la plata impozitului pe construcții, stabilit conform prezentei ordonanțe de urgență, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

- a) persoanele juridice române, cu excepția instituțiilor publice, institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, asociațiilor, fundațiilor și a celorlalte persoane juridice fără scop patrimonial, potrivit legilor de organizare și funcționare;
- b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;
- c) persoanele juridice cu sediu social în România înființate potrivit legislației europene.

Art.2 – În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, construcțiile sunt cele prevăzute în grupa 1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe,

aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.2139/2004, cu modificările ulterioare.

Art.3 – (1) Impozitul pe construcții se calculează prin aplicarea unei cote de 1,5% asupra valorii construcțiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior, evidențiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor menționate la art.2, din care se scade:

- a) valoarea clădirilor, inclusiv valoarea lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere pentru clădirile închiriate, luate în concesiune, aflate în administrare ori în folosință, pentru care se datorează impozit pe clădiri/ taxa pe clădiri, conform Titlului IX – Impozite și taxe locale din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, de către contribuabil sau proprietar, după caz;
- b) valoarea lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere pentru construcțiile destinate domeniului public definit potrivit legii.

(2) Deducerea valorii lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere pentru clădirile închiriate, luate în concesiune, aflate în administrare ori în folosință, prevăzută la alin.(1), se justifică cu documentația corespunzătoare care atestă comunicarea acestei valori către locator/propietar, după caz.

(3) Cheltuiala cu impozitul calculat potrivit alin.(1) este cheltuială deductibilă la stabilirea profitului impozabil reglementat de Titlul II din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art.4 – (1) Contribuabilii prevăzuți la art.1 sunt obligați să calculeze și să declare impozitul pe construcții, până la data de 25 mai, inclusiv a anului pentru care se datorează impozitul.

(2) Impozitul pe construcții, declarat potrivit alin.(1), se plătește în două rate egale, până la data de 25 mai și 25 septembrie, inclusiv.

(3) Prin excepție de la alin.(1) și (2), contribuabilii care încetează să existe în cursul anului, au obligația de a declara și plăti impozitul determinat conform art.3 alin.(1), până la data încheierii perioadei din an în care persoana juridică a existat.

(4) Persoanele juridice nou înființate, datorează impozitul pe construcții începând cu anul fiscal următor.

(5) Modelul și conținutul declarației privind impozitul se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 5 – Impozitul reglementat de prezenta ordonanță de urgență reprezintă venit al bugetului de stat și se administrează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Ordonanței Guvernului 92/2003, republicată, privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art.6 – În măsura în care aplicarea prevederilor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență impune emiterea de instrucțiuni cu privire la impozitul pe construcții, acestea se emit prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art.7 – Prezenta oronanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2014.

PRIM – MINISTRU

VICTOR – VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Ministrul finanțelor publice,

Daniel CHIȚOIU

Ministrul delegat pentru buget

Liviu VOINEA

